

12.

Til
den høie Regjering og Rigsdag!

Undertegnede Skoveiere og Repræsentanter for Skoveiere tillade sig at henlede den høie Regjering og Rigsdags Opmærksomhed paa, hvor ønskeligt det vilde være, om det store Skovkomplek, som vi repræsentere, kunde komme i let og naturlig Forbindelse med ikke alene de store skovløse Vesteregne af Aalborg Amt, men ogsaa over Løgstør med hele det skovløse Limfjordsland.

Skovene bestaaende af Billestrup, Grebstabet Lindborgs, Buderupholmste Domænes, Mylenbergs, Nørlund og Thorstedlund Skove, danne et næsten sammenhængende Komplex paa omtrent 13,000 Tdr. Land, foruden meget betydelige tilgrænsende Arealer, der dels ere, dels i en nær Fremtid vare bestemte at tilplantes.

Disse Skove med stor og jævnt tiltagende Masseproduktion, ligesom Egnens betydelige Mosebrug, maa, ved Siden af det mindre betydelige stedlige Forbrug, søge Af sætning ved Jernbanen via Arden og Skjorping. Dertil kommer, at Materialet fra Biffertsholms og Bisborggaards betydelige, samt fra flere mindre Skovdistrikter, der ikke naae hertil, dog have samme Hovedmarked, nemlig Aalborg, Hobro, Randers.

Fordelen, den kongelige Domæne har — ifølge dens ellers meget gunstige Beliggenhed ved Hovedbanen — bliver herved selvfølgelig reduceret til et Minimum, og medens Konkurrencen med svenskt og norsk Brændsel og Tømmer for dens Vedkommende bliver meget uanselig, bliver den for Hovedmassen af Skovkomplekset, paa Grund af lang og uanselig Transport, næsten umulig.

Paa Grund af de uheldige Forhold formindste enkelte af Skoveierne deres regulære Opfløvninger og dermed ogsaa de paabegyndte store og samfundsnyttige Beplantninger og Driftsudvidelser.

Medens gode Kommunikationsmidler og lette Afsetningsforhold er en nødvendig Betingelse for et sundt og rationelt Skovbrug, affjære fra Nord til Syd løbende befjendte Dale og Bakker (se Motiverne til Regjeringslovsforslaget, Folkethings-Tidende, Pag. 1743) en betydelig Del af Skovene fra Hovedbanen, og Himmerland har igjennem alle Tider været uheldig stillet ved at ligge fjernt fra Havet og de store Kommunikationsveie.

Det synes os, at der her i Landet er al mulig Grund til ved nye Jernbaneanlæg at lægge særlig Vægt paa at støtte Agerbrug og Skovbrug, paa hvilket i sidste Instans vort Lands hele Statkeerne beror, fremfor at tage altfor fremragende Hensyn til Kjøbstædernes Fordringer.

Ved at lægge Jernbanelinien fra Arden Station vest efter mod Mars og Løgstør vil det ses, at netop de af Regjeringen selv paapegede Hindringer for Kommunikationen blive overfaarne paa tværs, og at hele den vestlige Del af vort store Skovkomplek, til almindelig Fordel, vil faae et stort og nyt Marked for sin Af sætning.

Veien for udenlandsk Tømmer ad Jernbanen fra Hobro og Løgstør vil jo ikke over Arden blive enten forlænget eller fordyret, men vort indenlandske Træ vil dog kunne optage Konkurrencen, blot ved det Faktum, at det i det Hele kan komme med paa Markedet.

Fordelen for de østlige Skove ligger som antydet deri, at det nuværende eneste Marked, via Arden og Skjorping, bliver lettet for endel af sin Overproduktion, hvilket den høie Regjering og Rigsdag vistnok vil erkjende Rigtigheden af ved det forbausende ringe Netoudbytte, den kongelige Domæne afgiver, trods sin blandt vore Skovdistrikter helbigste Beliggenhed ved Statsbanen.

Da Regjering, Lovgivningsmagt og Befolkning har anerkjendt Skovkultur som et Spørgsmaal af største Betydning for Jyllands Klima og Agerbrug, og da man derfor yder navnlig ogsaa Hedeselskabets storartede Virksomhed udelt Bifald, tør man ikke ved Kommunikationsmidlernes Udvikling gaa udenom Landets største Skovegne, fordi man derved unddrager Skovbruget sit vigtigste Middel for Udvikling.